

vilde have, naar dette Forslag ophøies til Lov. — Jeg skal ikke forlade Standpunktet ved første Behandling med Hensyn til Spørgsmaalet om Fixeringen. Jeg kan ikke forstaae, hvorledes den ærede sidste Daler ligesom en foregaaende Daler har med de samme Præmisses, som jeg anvendte, kunnet komme til det modsatte Resultat. Jeg skal gjentage, at naar man vil fixere Skatten, saa nyttier det ikke at tage det sidste Halvaar som Norm, idet man derved vilde kunne komme til et Resultat, der maaskee var 50 til 100 pCt. forskjelligt fra det Normale, men Fixum maa findes paa den Maade, som vel ikke er den mathematisk rigtige, men den eneste, hvormed man i saadanne Forhold kan hjælpe sig, nemlig Gjennemsnitsbeløbet. Naar den ærede Rigsdagsmand for Frederiksborg Amts 1ste Valgkreds (Thune) indtalte med Hensyn til faste Eiendoms-skatter, at naar man forøger dem, da er det for Eieren det Samme som Konfiskation af en Kapital, og naar man formindsker dem, saa er det en Gave, man gjør ham, saa er det ganske vist forsaavidt rigtigt; det er noget stærke Udtryk; men det er netop den Ulempe, som jeg vil undgaae, men som ikke undgaaes, naar man tager Bygningens Værdi som en Basis, man kan forandre efter hvert Aars Behov. Kald det Gammelstat, Raanon, Prioritet, det er mig lige kjært; min Mening er den, at efter den Berigtigelse, hvis Nødvendighed er paavist — og jeg skal atter her minde om Ribe, hvor der Intet opkræves, ikke fordi der overhovedet ikke behøves Noget af de faste Eiendomme, men fordi der ikke behøves Noget til de bestemte Brancher, for hvilke denne Beskatning efter den nugældende Lovgivning ene er tilladt — bør vi ikke opgive det vigtige Gode, som Loven tilsigter; men omvendt maa jeg fastholde, at det vil tabes, naar vi gjøre Skattebasis variabel. Det Variable — jeg gjentager det — skal lægges i den personelle Skat; men Eiendoms-skatten skal staae fast, vel ikke for Evigheden, men dog for en lang Tid. Skulde der senere opdages saamange Gulds og Sølvminer, at Pengenes Værdi bliver ringere, en forsvindende Størrelse mod nu, ja, lad saa vore Efterkommere forandre Skatten; — men saa variable ere dog ikke Penge, at vi skulde behøve at ansætte Alt til

Norm, som jo ibrigt ogsaa er variabelt. Loven er, som sagt, ikke for Evigheden, men for en saa lang Fremtid, hvori en Daler vedbliver at være en Daler. Det kan medføre store Ulemper i Kjøbstæderne, siger En, naar Skatterne uafbrudt vilde stige, og Kjøbstæderne ikke gaae frem i samme Forhold, og en Anden siger: Det vil blive meget byrdefuldt, hvor der i disse Aar er anvendt Meget paa at fremme kommunale Indretninger; den personlige Skattebyrde kan derved blive større, end man kan bære den; men dette holder ikke Stil; en æret Rigsdagsmand fra Aarhuus (Mørk) har saaledes omtalt de Arbeider, som ere foretagne der. — Ganske vist er der i de senere Aar udført endeel Arbeider, men saa at sige altid ved Hjælp af Laan, og kun undtagelsesviis har man lignet de Summer, hvorfor der f. Ex. blev bygget en Raadstue, ellers er det aldrig skeet, hvorimod man har optaget Laan, saa at Udgifterne bleve fordeelte i alikvote Dele over en længere Række af Aar, og uagtet jeg er enig i denne Fremgangsmaade og har medvirket dertil saa godt som Noget, har jeg dog før 1857 standsset et saadant Arbejde i Veile Amt, som allerede var besluttet, fordi jeg havde en sikker Anelse om, at det vilde blive trykkende. Man har sagt, at der i de sidste Aar ikke figurerer store Arbeider, hvortil jeg dog maa bemærke, at der vel kan være momentane Standsninger i den Henseende, uden at dette berettiger til at forudsætte en Tilbagegang, og jeg haaber, at man mange Steder ikke vil tage i Betænkning at begynde paa nye Arbeider, selv om de alikvote Dele af den gamle Gjæld ikke skulde være betalte.

Jeg maa meget bede om — og jeg regner her paa at faae Medvirkning af den ærede Rigsdagsmand for Helsingør (Thune) — at naar vi saaledes have fundet Noget, der kan fixeres, ikke den sidste Skatteligningstilfældighed, at det saa bibeholdes, og at det Omfistelige lægges hen paa den personelle Skat; at vi fremdeles tage Grunden for sig og Bygningen for sig, og at vi med Hensyn til Grunden optage det over hele Landet gjældende Hartkornsprincip. Naar den ærede Rigsdagsmand har bemærket, at Basis vil falde bort ved en Fordobling af Ansættelsen, saa skal jeg kun sige, at vi beholde dog en Kolonne for det rene Hartkorn, inden